

i, men vi mener, at det offentlige skal styre og kontrollere, og vi mener, at når det offentlige involveres i det udførende arbejde, kan de naturligvis ikke udføre den samme troværdige kontrol, som når de ikke har været med til at bestemme det, der foregik.

Det er klart, at man bliver bundet af de beslutninger, der er taget, på en helt anden måde, og normalt ville det være rigeligt, at formanden koordinerede med ejeren af en kapital, og at man ikke nødvendigvis havde siddende specielle overmedlemmer, der var over formanden med hensyn til referenceting og under formanden i bestyrelsen og sådan noget. Så må han gøres til formand, og så må han være formand og gå ud og ordne det her, for det er jo helt forkert at negligere den siddende bestyrelse.

Jeg ville ikke have spor problemer med i et sådant lovforslag at bemyndige den i øjeblikket siddende minister til både at koordinere og styre VækstFonden; det er min personlige holdning. Men ministeren siger klart, at det ikke bliver anvendt politisk i dag nogen steder, og at det ikke er meningen. Så siger jeg til mig selv: Hvorfor skal det så laves?

Dertil kommer min anden pointe: Det kan anvendes politisk, hvis der på et tidspunkt sidder en minister, der vil anvende det politisk. Det, man laver love til, er jo fremtiden, ikke til den øjeblikkelige minister.

Vores store aggression mod dette her skyldes, at det saboterer ansvarligheden ved, at man bliver involveret i udførelsen, og så skal det holde længere end lige i dag og i morgen.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil gerne sige ministeren tak for udførlige svar på flere af de spørgsmål, som jeg rejste i min ordførertale.

Hvad angår Erhvervsministeriets repræsentant i bestyrelsen, var der nogle spørgsmål, der stod tilbage for mig. Der har hele tiden været tale om en kapital på 2 mia. kr. Det ændres der jo ikke på. Det var der også, da fonden blev oprettet, og det var også det, der var basis for det forlig, som vi var flere partier der efter lange og seje tovtrækkerier indgik om dette her.

Der har altså hele tiden været tale om 2 mia. kr., uden at ministeren skulle være med til at administrere det, og det synes jeg rejser det helt naturlige spørgsmål, hvad der er årsagen til, at det nu pludselig skal ændres, således at ministeriet skal sidde med ved bordet. Det kan ikke

være de to milliarder kroner, for de har været der hele tiden; altså må der være noget andet, som er årsag til det. Nu har ministeren heldigvis her sagt, at det heller ikke er bestyrelsen, der ikke har udført sine opgaver ordentligt, tværtimod, og derfor må der være noget andet, der gør, at det lige pludselig er nødvendigt at sætte en repræsentant for Erhvervsministeriet i denne bestyrelse, og det synes jeg ministeren skylder Folketinget at redegøre for årsagen til.

Derudover vil jeg bare sige tak for ministerens erkendelse af, at der måske nok var tale om et forlig, og at det måske nok havde været godt med en snak om tingene, inden dette forslag blev fremsat. Jeg kan tilføje, at vi ser frem til den åbning, som erhvervsministeren her gav os. Når det nu ikke blev før lovforslagets fremsættelse, håber vi da i hvert fald at komme i forhandling med ministeren her efterfølgende - ikke bare i form af udvalgsarbejde, men i en forhandling, som det kræves, når der er tale om et forlig.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Ministeren sagde, at hun var blevet opsøgt af mange erhvervsinstitutioner og virksomheder, der ikke kunne forstå, at de skulle betale skat på det tidspunkt, hvor de ikke havde gang i udviklingen. Jeg tvivler ikke et øjeblik på, at ministeren har haft mange af den slags besøg. Jeg forstår på det hele, at ministeren ikke har fundet på at komme med det helt logiske svar, nemlig at de jo aldrig har betalt skat, fordi det modsvares fuldt ud af tilsvarende fradrag.

Men jeg vil gerne stille ministeren det spørgsmål: Hvordan vil ministeren reagere, når hun nu om nogle år bliver opsøgt af virksomheder, der siger: Det kan ikke passe! Nu har vi gennemført et udviklingsprojekt. Det lykkedes desværre ikke - det kan ske - vi er blevet svækket, og så kommer skattevæsenet som direkte følge af det mislykkede projekt og vil have skat. Det kan da ikke passe, at vi skal betale ekstra skat i en svækket situation. Hvordan vil ministeren så reagere?

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Man kan jo altid gå ind i en teoretisk overvejelse, som hr. Kjeld Rahbæk Møller er i gang med, der går ud på, at virksomhederne måske til den tid vil nægte at betale skatten, og så får vi måske stigende skattegæld til det offentlige. Men en gang imellem må vi altså også satse lidt for at